

N:o 64.

Af herr J. Sjöberg, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om föreskrifter angående undersökning af importeradt fläsk och ister.

Under anförande, hurusom fläsk och ister, som i riket infördes, ofta vore af den beskaffenhet att dessa födoämnen voro för helsan skadliga, ehuru detta uti de ifrågavarande varornas skick vid införseln vore ytterst svårt, om ej rent af omöjligt, att vid ytlig besigtning märka, samt att man hade skäl förmoda, det någon sätter kontroll ej hålles öfver att icke nedslagning för export af med svinpest eller annan sjukdom behäftade djur i Nord-Amerika egde rum, föreslogs sistlidne riksdag i denna Kammare, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om sådan förordnings utfärdande, som vid straffpåföljd förbjöde försäljning af fläsk och ister, som hit importerades från utländsk ort, innan varorna genom importörens försorg och på hans bekostnad blifvit på vederbörligt sätt undersökta och befunna fria från sjukdomsämnena.

Detta förslag, hvilket förordades af det Andra Kammarens tillfälliga utskott, till hvars förberedande behandling förslaget öfverlemnades, blef likväl af Kammaren afslaget.

Då emellertid de omständigheter, hvilka föranledde frågans dragande under sistlidne riksdags pröfning, ännu äro för handen och till och med sedan dess vunnit ökad vikt och betydelse, föranlätas jag, under återopande af jemväl hvad utaf Andra Kammarens tillfälliga utskott N:o 2 vid sistlidne riksdag i dess utlåtande N:o 1 i ärendet anförts, härmed ånyo underställa frågan Riksdagens bepröfvande samt föreslår därför,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller om sådan förordnings utfärdande, som vid straffpåföljd för-

bjuder försäljning af hit till landet importeradt fläsk och ister, innan det genom importörens försorg och på hans bekostnad blifvit, på sätt Kongl. Maj:t finner lämpligt föreskrifva, undersökt och befunnet fritt från sjukdomsämnen.

Stockholm den 21 januari 1889.

Joh. Sjöberg,
från Vestra härad.

N:o 65.

Af herr J. P. Jansson i Saxhyttan, om ändring af § 11 i förordningen angående vilkoren för försäljning af bränvin m. m. den 29 maj 1885.

Då uti förordningen angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker bestämdes, att rättigheterna för andra tillåtna utskänkingsställen än gästgifverier, äfvensom för minuthandelsställena i socknen skulle på offentlig auktion försäljas och tillika åt hvilken de afgifter för utskänkning af eller minuthandel med bränvin skulle tillfalla, var det utan tvifvel meningen att förebygga, att socken, inom hvilken sådan försäljning bedrifves, skulle kunna tillegna sig någon enskild vinst af rörelsen. Men detta oaktadt har dock en del socknar, inom hvilka försäljning af spirituösa drycker eger rum, kommit i åtnjutande af hufvudsakliga delen af vinsten på det sätt att vid den auktion, som hålles å försäljningsrättigheten, kommunalnämnden antager ett anbud, som efter hemligt af-tal afgifves af någon dess ledamot eller annan person, som förbundet sig att till socknen afstå den genom rörelsen uppkommande vinsten, och hvilket anbud då vanligtvis icke öfverstiger det stadgade minimum, hvarunder rättigheten ej får försäljas.

Den ögonskenliga vinst som kommunalnämnden på detta sätt bereder socknen, torde just utgöra egentliga driffjädern till fattande af beslut att bifalla frågan om inrättande eller bibehållande af försäljningsställen för handel